

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/587/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112238261
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1112238261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Janky Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci navrhovateľky: P. K. X., Z.. XX.X.XXXX, zastúpenej JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Na Priekope č. 13, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Ul. Pribinova č. 2, o zaplatenie úroku z omeškania, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16. mája 2014 č. k. 19C/151/2013-63 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporca je povinný **z a p l a t i ť** navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 119,24 € do rúk JUDr. Kristíny Mitrovej Polkovej, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11.179,29 € odo dňa 26.12.2009 do 29. 10.2012, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom zrušil vo veci vydaný platobný rozkaz. Odporcu zaviazal na náhradu navrhovateľkiných trov konania.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že odporca sa dostal do omeškania so zaplatením navrhovateľke súdom priznanej náhrady nemajetkovej ujmy a trov konania, vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3C/10/01. S ohľadom na výsledok dovolacieho konania sa súd prvého stupňa nestotožnil s obranou odporcu, že k omeškaniu nedošlo z dôvodu odkladu vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, vydaného v predmetnom konaní.

Proti tomuto rozsudku v jeho vyhovujúcej časti podal včas odvolanie odporca, domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu, resp. jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Opätovne argumentoval neexistenciou omeškania v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu v priebehu dovolacieho konania (uznesenie zo dňa 8. decembra 2010 sp. zn. 2Cdo/47/10) a zaplatením priznaného plnenia ihneď po doručení uznesenia dovolacieho súdu o odmietnutí dovolania. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považoval za nepresvedčivé a zmätočné, keď súd prvého stupňa uviedol, že k omeškaniu došlo ešte pred uplynutím paričnej lehoty.

Navrhovateľka žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Zotrvála na názore, že podanie dovolania, návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku alebo jeho povolenie nemá žiaden vplyv na existenciu právoplatným rozhodnutím súdu priznanej pohľadávky a omeškanie dlžníka.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je neopodstatnené.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe dospel k správny a náležite odôvodneným skutkovým a právnym záverom, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Na podporu argumentácie prvostupňového súdu odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody, pre ktoré uplatnený nárok je potrebné považovať za opodstatnený.

V prejednávanej veci bola s ohľadom na obranu odporcu rozhodujúca otázka vplyvu podania návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku na plnenie podľa § 243 O.s.p. i odklad jeho vykonateľnosti do rozhodnutia o dovolaní na omeškanie odporcu so súdom právoplatne uloženou povinnosťou na peňažné plnenie v prospech navrhovateľa.

Podľa názoru odvolacieho súdu treba vychádzať z charakteru a účelu inštitútu omeškania i inštitútu odkladu vykonateľnosti právoplatného rozsudku. Omeškanie dlžníka (mora debitoris) je inštitút hmotného práva, upravený predovšetkým v Občianskom zákonníku (§ 517 a nasl.) a v Obchodnom zákonníku. Účelom omeškania je s ohľadom na jeho následky (možnosť odstúpenia od zmluvy, povinnosť platiť úroky/poplatky z omeškania, zodpovednosť za škodu a i.) pôsobiť preventívne a motivačne na dobrovoľné plnenie povinností v zmysle zásady pacta sunt servanda. Naproti tomu odklad vykonateľnosti rozhodnutia súdu je procesný prostriedok. Účelom odkladu vykonateľnosti je zabrániť vykonaniu exekúcie tam, kde by mohol byť zmarený účinok rozhodnutia o opravnom prostriedku (predchádzať vzniku bezdôvodného obohatenia pre prípad zrušenia právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu). Z uvedeného porovnania je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že na existenciu omeškania dlžníka (odporcu) nemôže mať vplyv prípadný odklad vykonateľnosti. Pozitívne právo s takýmto následkom nepočíta. Je vecou a zodpovednosťou právoplatne zaviazaného odporcu, či sa rozhodne podať mimoriadny opravný prostriedok bez toho, aby podľa vykonateľného rozhodnutia súdu poskytol plnenie, na ktoré bol zaviazaný a príp. podá i návrh na odklad jeho vykonateľnosti, hoci musí počítať s možnosťou, že v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch nedosiahne úspech.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Úspešnej navrhovateľke priznal odvolací súd náhradu uplatnených trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov), v uplatnenej výške 119,24 € (§ 10 ods. 1).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.